

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-198/19-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanke Turić predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić članova vijeća te sudske savjetnice Matee Milolože zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa , temeljem generalne punomoći broj: Su-511/2013, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Cestica, koju zastupa odvjetnica u radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 27. rujna 2019.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/435, urbroj: 376-10-19-20 od 14. veljače 2019.

II. Nalaže se tužitelju Hrvatski Telekom d.d. da zainteresiranoj osobi Općini Cestica naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 15 dana.

III. Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika, točkom I. izreke, utvrđeno je da je tužitelj (HT) infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama u vlasništvu Općine Cestica, navedenim u Odluci o nerazvrstanim cestama (Službeni vjesnik Varaždinske županije, broj: 30/11. i 8/15.) i Popis nerazvrstanih cesta iz Dodatka I. Odluke o nerazvrstanim cestama, koji su sastavni dio ovog rješenja, na kojim nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI), prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta broj: 2018-18-0054-001-001 (dalje: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio ovog rješenja. Točkom II. izreke određeno je da količinu i vrstu EKI iz ovog rješenja čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. Točkom III. izreke utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Varaždin ili podredno Područni ured za katastar Varaždin, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih

knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenim u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (Narodne novine 152/11., 151/14. i 95/17.). Točkom IV. izreke utvrđuje se da Općina Cestica ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz ovog rješenja od 23. srpnja 2018. Točkom V. izreke obvezuje se HT u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini Cestica. Točkom VI. izreke obvezuje se HT u roku od 10 dana od primitka ovog rješenja platiti Općini Cestica naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu godinu te dokaz o uplati dostaviti HAKOM-u, a svaku slijedeću godišnju naknadu za pravo puta platiti u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VII. izreke obvezuje se Općina cestica omogućiti HT-u ostvarivanje prava na nekretninama iz ovog rješenja.

Tužitelj u tužbi u bitnome ističe kako je tuženik osporenim rješenjem priznao Općini Cestica (dalje: Općina) pravo na naknadu za pravo puta i za određene čestice za koje je to isto pravo već priznao Županijskoj upravi za ceste Varaždinske županije (dalje: ŽUC) rješenjem od 16. studenoga 2018., klasa: UP/I-344-03/16-11/121, urbroj: 376-10-18-23., kojim je tužitelj obvezan platiti naknadu počevši od 25. listopada 2018., i po kojem rješenju je u cijelosti postupio. Tim je doveden u situaciju da bi i ŽUC-u i Općini Cestica trebao plaćati naknadu za pravo puta za iste čestice. Navodi kako je usporedbom dviju Tablica lako moguće identificirati sporne čestice za koje je priznato pravo na naknadu istovremeno ŽUC-u i Općini, a iz povijesno zemljišnoknjižnih izvadaka za nekretnine za koje se predmetnim rješenjem obvezuje tužitelj plaćati naknadu za pravo puta Općini, vidljivo je, da je riječ o nekretninama – javnim cestama koje su čitavo promatrano vrijeme pod upravljanjem ŽUC-a te navodi koje bi to čestice bile. Ističe kako u ovom postupku nije nedvojbeno utvrđeno da je Općina na dan 22. ožujka 2018., koji dan tuženik u rješenju navodi kao dan zaprimanja zahtjeva, bila vlasnik svih nekretnina obuhvaćenih osporenim rješenjem i ostala vlasnik tih nekretnina u čitavom razdoblju od zaprimanja zahtjeva pa do donošenja rješenja, čime je izostala aktivna legitimacija Općine i pravo na ostvarivanje naknade. Navodi da sukladno odredbi članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama i brojnim presudama ovog Suda, za pravilnu primjenu odredbe članka 28. stavka 6. navedenog Zakona nije mjerodavno faktično već zemljišnoknjižno stanje. Iz navedenih predlaže ovom Sudu da usvoji tužbeni zahtjev i poništi rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnome ističe da je uzeo u obzir stav ovoga Suda iz niza presuda (UsII-8/17-5, UsII-179/18, UsII-232/18-5) prema kojem zemljišnoknjižno stanje nije jedino relevantno u postupku dokazivanja prava vlasništva na nekretninama, osobito u slučaju nerazvrstanih cesta koje su Zakonom o cestama ex lege postale vlasništvo jedinica lokalne samouprave na čijem području se nalaze. Imajući na umu članke 101., 131., 132. i 133. Zakona o cestama („Narodne novine“, 84/11., 22/13., 54/13., 148/13., 92/14., - dalje: ZC) prema kojima se upis prava vlasništva provodi po službenoj dužnosti, na te nekretnine se primjenjuje vlasničkopravni režim uspostavljen ZC. Tuženik pojašnjava kako se u konkretnom slučaju radi o neupisanom pravu vlasništva Općine na tako stečenim nekretninama u zemljišne knjige pa zemljišnoknjižno stanje nije relevantno za utvrđenje vlasnika te vrste nekretnina. Međutim, na nerazvrstanoj cesti na kojoj je pravo vlasništva stečeno ex lege, bilo je potrebno utvrditi da je riječ upravo o toj vrsti nekretnine, a što je potvrđeno javnim ispravama. Pri izradi konačnog obračuna godišnje naknade za pravo puta, uzima se u obzir i vrsta, količina i prostorni položaj EKI prema Elaboratu, koji se nalazi na katastarskim česticama koje predstavljaju nerazvrstane ceste na području Općine, dakle, prema odredbama ZC-a nerazvrstane ceste su ex lege postale vlasništvo jedinice lokalne

samouprave pri čemu je upis u zemljišne knjige samo deklaratorne naravi. Navodi da je upravo tako postupio i osporenim rješenjem utvrdio da su nerazvrstane ceste na kojima tužitelj ima pravo i obvezu plaćanja naknade navedene u Odluci o nerazvrstanim cestama, Popisu nerazvrstanih cesta iz Dodatka 1 Odluke o nerazvrstanim cestama, očitovanju Županijske uprave za ceste Varaždinske županije od 21. siječnja 2019., očitovanju Hrvatskih cesta od 14. prosinca 2018. te potvrdi Varaždinske županije, Općine Cestica od 24. siječnja 2019. koje sadrže podatke o k.č. na kojima se nalaze nerazvrstane ceste Općine, kao i podatak o konkretno nerazvrstanim cestama, odnosno javnim dobrima u općoj upravi u vlasništvu Općine. Odluke o nerazvrstanim cestama su izdane u okviru nadležnosti predstavničkog tijela Općine – Općinskog vijeća, sukladno Statutu Općine i ZC-a te na temelju podataka iz službenih evidencija, odnosno iz jedinstvene baze podataka o nerazvrstanim cestama na području Općine te se kao takva smatra javnom ispravom temeljem članka 159. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku. Ističe da su, osim predstavničkog tijela Općine, javne isprave izdala i druga javnopravna tijela i upravni odjeli koji u okviru svojih nadležnosti izdaju javne isprave na temelju podataka iz službenih evidencija. Tužitelj tijekom provedenog postupka nije osporavao podatke navedene u javnim ispravama. Tuženik ujedno ističe da je temeljem članka 3. stavka 7. Zakona o komunalnom gospodarstvu utvrđeno da javnim površinama upravlja zainteresirana osoba, a navedeno proizlazi i iz presude, poslovni broj: UsII-106/17. Iz navedenih razloga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu u bitnome navodi kako tužitelj pogrešno navodi da nije nedvojbeno utvrđeno da bi sve nekretnine za koje je Općini priznato pravo na naknadu doista bile u vlasništvu Općine. Nadalje ističe kako je rješenje tuženika doneseno sukladno relevantnoj dokumentaciji, a odredba članka 6. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta jasno propisuje za koje vrste nekretnine se plaća naknada za korištenje nekretnina na temelju prava puta, a što između ostalog nedvojbeno obuhvaća i ceste. U prilog svojim tvrdnjama poziva se na stajalište ovog Suda iz presude poslovni broj: UsII-166/18. i poslovni broj: UsII-327/18. Iz navedenih razloga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan te ujedno potražuje trošak za sastav odgovora na tužbu s PDV-om.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.- dalje ZUS) odgovor tuženika i zainteresirane osobe dostavljen je tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Rješenje tuženika doneseno je pozivom na odredbu članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14., 72/17. – dalje: ZEK) prema kojoj je propisano da upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može od tuženika tražiti utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ZEK-a te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visinu naknade za pravo puta. Iz navedene odredbe proizlazi kako je zahtjev ovlašten podnijeti upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine što znači da činjenice u pogledu vlasništva nekretnine, odnosno upravitelja općeg dobra u upravnom postupku moraju biti pravilno i potpuno utvrđene jer su odlučne za pravilnu primjenu navedene odredbe kao mjerodavnog materijalnog prava.

Iz obrazloženja osporenog rješenja i podatka spisa predmeta proizlazi da je tuženik na temelju Odluke o nerazvrstanim cestama, Popisa nerazvrstanih cesta iz Dodatka 1 Odluke o nerazvrstanim cestama, očitovanja Županijske uprave za ceste Varaždinske županije od 21. siječnja 2019., očitovanju Hrvatskih cesta od 14. prosinca 2018. te potvrde Varaždinske županije, Općine Cestica od 24. siječnja 2019., utvrdio vlasništvo zainteresirane osobe na katastarskim česticama na kojima se nalazi EKI, dakle, na temelju javnih isprava koje je

dostavila zainteresirana osoba, a koje isprave tužitelj tijekom upravnog postupka u kojem je sudjelovao nije osporio. Tuženik se u odnosu na navedene nekretnine osnovano poziva i na Zakon o cestama kojim je u odredbi članka 101. stavka 1. propisano da je nerazvrstana cesta javno dobro u općoj uporabi u vlasništvu jedinice lokalne samouprave na čijem se području nalazi. Dakle, prema odredbama Zakona o cestama nerazvrstane ceste su ex lege postale vlasništvo jedinice lokalne samouprave pri čemu je upis u zemljišne knjige deklaratorne naravi.

Stoga ovaj Sud ne nalazi osnovanim prigovor tužitelja da je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo jer nije nedvojbeno utvrdio da je zainteresirana osoba na dan podnošenja zahtjeva bila vlasnikom svih nekretnina obuhvaćenih osporenim rješenjem.

Nadalje, valja istaknuti da je tuženik postupio i po uputi iz ranije presude ovoga Suda poslovni broj: UsII-282/18-7 od 5.prosinca 2018., te je osporenim rješenjem ispravno utvrdio i dan (23.srpnja 2018.) od kojeg zainteresirana osoba ima pravo na naknadu za pravo puta, dakle, od dana otkaza Ugovora o služnosti između tužitelja i zainteresirane osobe, a koje činjenice tužitelj i ne spori tužbom. Stoga u konkretnom slučaju nije odlučno pozivanje tužitelja na ranije rješenje tuženika od 16. studenoga 2018., kojim je Županijskoj upravi za ceste Varaždinske županije, kao podnositelju zahtjeva u tom postupku određeno pravo na godišnju naknadu od drugog dana tj. od 25. listopada 2018.

Iz navedenih razloga osporeno rješenje ne može se ocijeniti nezakonitim, a prigovori tužitelja odlučnim za drukčije rješenje ove upravne stvari.

Slijedom navedenog trebalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao pod točkom I. izreke.

Odluka o naknadi troškova spora zainteresirane osobe donesena je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a i na temelju Tarifnog broja 23. i Tarifnog broja 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, tako da je zainteresiranoj osobi priznat trošak zastupanja po odvjetniku za sastav odgovora na tužbu uvećan za porez na dodanu vrijednost. (točka II. izreke)

Odluka o objavi presude utemeljena je na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a (točka III. izreke).

U Zagrebu 27. rujna 2019.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštena službenik

3
Tanja Nemčić

